

בע"א (קרית גת) 1438-01-20 - אביתר בן חיים נ' עיריית קריית גת

בע"א (קרית-גת) 1438-01-20 - אביתר בן חיים נ' עיריית קריית גת-שלום קרית-גת

בע"א (קרית-גת) 1438-01-20

אביתר בן חיים

ע"י ב"כ עו"ד דוד בן חיים

נגד

עיריית קריית גת

ע"י ב"כ עו"ד אביחי שלום

בית משפט השלום בקרית-גת

[09.11.2020]

כב' השופט משה הולצמן

פסק דין

1. לפניי בקשה להורות על ביטול דו"ח/הודעת קנס בגין עבירת חנייה שמספרה 00181057 מיום 9.5.2017.
2. המבקש טען בבקשתו, בעיקרי הדברים, כי המשיבה, באמצעות המחלקה לפיקוח עירוני- חנייה, הוציאה את הודעת תשלום הקנס ביחס לעבירת חנייה מיום 9.5.2017 לרכב מ.ר. 6975175; הודעת הקנס הומצאה למבקש בנובמבר 2017; ב"כ המבקש, עו"ד דוד בן חיים, שלח למשיבה מכתב מיום 14.11.17, ובו כפר בשם המבקש בעבירה וביקש לשלוח אליו תיעוד כגון: צילום המעיד על ביצוע העבירה וזאת מכיוון שהוא נהג ברכב ולא המבקש, וכן התבקש להסב את הדו"ח על שמו של ב"כ המבקש והועלתה בקשה מפורשת להישפט; במענה מטעם המשיבה מיום 20.12.2018, הודיעה האחרונה כי מאחר ולא הומצאו לה מסמכים לצורך הסבת הדו"ח ומאחר ולא הוגשה בקשה להישפט, הרי שהבקשה שהוגשה להסבת הדו"ח ולהישפט נדחתה; למשיבה לא הייתה סמכות שלא לכבד את זכותו של המבקש להישפט ובמקום לזמנו לבית המשפט, ניצלה לרעה את הכוח המסור בידה וכפתה את תשלום סכום הקנס באמצעות עיקול על חשבונו של המבקש על פי פקודת המיסים (גבייה); זכותו הבסיסית של המבקש להישפט נשללה ללא סמכות, תוך זלזול פנייתו אליה, או מתוך רשלנות וחוסר אכפתיות; המשיבה אינה יכולה לנקוט בהליך משפטי בגין העבירה האמורה בשל התיישנות ולא נותר אלא להורות על ביטול הדו"ח, ביטול הקנס שנגבה והשבתו לידי המבקש; יש לקבל את הבקשה ולחייב את המשיבה בהוצאות מתאימות.

3. המשיבה טענה בתגובתה, בעיקרי הדברים, כי המבקש לא הגיש בקשה מטעמו ולא המציא למשיבה את המסמכים שנדרשו ממנו; המבקש שילם את חובו ויש לראותו כמי שהודה באשמה לפני בית המשפט וריצה את עונשו בהתאם לסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"; הבקשה הנדונה הוגשה בשיהוי ניכר וללא נימוק של ממש; המבקש לא הגיש בקשה לביטול פסק דין ולא הגיש בקשה למתן אורכה להגשת בקשה כאמור; המשיבה פעלה בסבירות ופניותיה הרבות שנשלחו למבקש ואל בא כוחו לפני משורת הדין לא נענו על ידם; בית המשפט לא מוסמך לדון בבקשה לביטול דוח או הסבתו; אין עילה לביטול הקנס שניתן כדין; הודעת תשלום הקנס נשלחה על ידי המשיבה למבקש שהינו בעל הרכב האמור; המשיבה קיבלה את מכתבו של ב"כ המבקש שהוצא ביום 14.11.17, ובמענה למכתבו הפנתה את ב"כ המבקש לפגמים שנפלו בפנייתו שלא אפשרו את הטיפול בה, והכוונה להעדר תצהיר מטעם המחזיק ברכב והעדר צילום רכב של המצהיר המחזיק ברכב; בהעדר מענה מהמבקש ובא כוחו, לפני משורת הדין, המשיבה פנתה פעם נוספת לב"כ המבקש ולמבקש עצמו, והודיעה שככל שלא יתקבל התיעוד שהצגתו נדרשה בתוך המועד שצוין, תידחה הבקשה להסבת הדו"ח, ידחה הערעור על הודעת הקנס, והבקשה להישפט לא תתקבל, אך גם מכתב זה לא נענה על ידי המבקש או על ידי בא כוחו; המשיבה שלחה מכתב נוסף למבקש ולבא כוחו מיום 20.12.18, שבו הודיעה להם כי פניותיהם נדחו; כל פניותיה של המשיבה אל המבקש ובא כוחו לא נענו על ידם; הבקשה לביטול הודעת תשלום הקנס או בקשה להישפט לא נשלחה על ידי בעל הרכב, המבקש דן, שלחובתו נרשמה הודעת תשלום הקנס ולכן אינה תקפה; למכתבו של ב"כ המבקש לא צורפו יפוי כוח מטעם בעל הרכב, לכן הפנייה אינה תקפה. לבקשה להסבת הודעת תשלום הקנס על שם ב"כ המבקש לא צורף תצהיר מטעם מחזיק הרכב ולא צורף רישיון נהיגה עדכני ולכן אינה תקיפה; דרישת המשיבה, כאמור לעיל, הן הכרחיות לצורך הבירור בבקשה מסוג זה והן מתיישבות עם הנהלים של משטרת ישראל לביטול הדו"ח; המבקש הגיש את הבקשה בשיהוי ניכר במשך כשנתיים ממועד תשובתה הראשונה של המשיבה מיום 18.2.2018. המבקש שילם את הקנס ולפיכך יש לראותו כמי שהודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו בהתאם לסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי; המבקש לא הגיש בקשה להארכת המועד להגשת הבקשה הנדונה לביטול פסק הדין כפי שנדרש בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי; בנסיבות העניין יש לראות את המבקש כמי שלא הגיש בקשה להישפט במועדים הקבועים בחוק, וגם מטעם זה יש מקום לדחות את הבקשה הנדונה; בקשה לביטול קנס או להסבתו אינה בסמכותו של בית המשפט.
4. המבקש חזר בתשובתו על עיקרי טענותיו והוסיף שפניותיה של המשיבה אין בהן כדי לאין את זכותו של המבקש להישפט.
5. אקדים ואציין שלאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי לנכון להורות על דחיית הבקשה.
6. עו"ד דוד בן חיים הודיע למשיבה, במכתבו מיום 14.11.2017, בין היתר, כי הוא נהג ברכב במועד שצוין בהודעת הקנס, "ברצוני להישפט" (כך במקור - מ.ה.) וביקש "להמיר את הודעת הקנס ולהפיקה על שמי- דוד בן חיים...". בסופת הודעתו ציין "הודעתי זו מהווה בקשה להישפט אם שלי ואם של אביתר בן חיים". המשיבה הודיעה לעו"ד בן חיים, במכתבה מיום 18.2.2018, שעל מנת לדון בבקשה הנ"ל יש לצרף "תצהיר מאומת על ידי עורך דין מטעם המחזיק ברכב, עם התייחסות מפורשת כי הרכב שמספרו נרשם בהודעת הקנס היה ברשותו של המצהיר במועד ביצוע העבירה. צילום רישיון רכב של המצהיר שמבקש להסב את הודעת הקנס על שמו". הגשת המסמכים התבקשה בתוך 30 יום ממועד קבלת ההודעה והובהר שככל שלא יתקבלו המסמכים האמורים תידחה הבקשה.
- בהודעה נוספת של המשיבה לעו"ד בן חיים, מיום 9.7.2018, צוין שטרם התקבלו המסמכים שהתבקשו, הבקשה להישפט צריכה להיות מוגשת על ידי מי שקיבל את הודעת הקנס, וכל עוד לא אושרה הסבת הודעת הקנס לא ניתן להיענות לבקשה להישפט והודעת הקנס עומדת בעינה על כל הנובע מכך. לפני משורת הדין המבקש ועו"ד בן חיים התבקשו שוב להמציא את המסמכים בתוך 7 ימים, והובהר שככל שלא יתקבלו המסמכים האמורים במועד שצוין יידחה הערעור על הודעת הקנס והבקשה להישפט לא תתקבל.
- בהודעה נוספת של המשיבה למבקש ולעו"ד בן חיים, מיום 20.12.2018, צוין שמכיוון שלא הומצאו המסמכים ו"לא הוגשה בקשה להישפט על ידי החייב, הריני להודיע כי בקשתך להסבת הדו"ח ובקשתך לביטול הדו"ח ובקשתך להישפט נדחות".

7. מעיון במכתבו של עו"ד בן חיים, מיום 14.11.2017, עולה שפנייתו נעשה בשני כובעים- האחד כבא כוחו של המבקש שהוא בנו, והשני- כמי שנטל על עצמו את האחריות לביצוע עבירת החנייה הנטענת. עו"ד בן חיים לא ציין אמנם במכתבו באופן מפורש שפנייתו נעשת בשמו של מרשו, המבקש, על פי ייפוי כוח שניתן לו, אך מעיון בפנייתו ניתן להבין בנקל שזו נעשתה כבא כוחו של המבקש ובד בבד כמי שביקש ליטול את האחריות לביצועה של עבירת החנייה הנטענת.

מעיון בפנייה הנ"ל עולה בבירור שהמבקש, באמצעות בא כוחו, ביקש לבטל את הודעת הקנס שהוצאה בעניינו, באמצעות העברתה של שמו של עו"ד בן חיים ובד בבד הועלתה בקשה מטעם המבקש ומטעמו של עו"ד בן חיים, לפי העניין, להישפט על העבירה בבית המשפט.

8. המשיבה שלחה, כאמור לעיל, מספר הודעות בדואר למבקש ולעו"ד בן חיים לצורך המצאת מסמכים שלטעמה היו נחוצים לצורך בחינת המבקש לביטול הודעת הקנס, אלא שהם לא טרחו להתייחס לפניותיה של המשיבה, לא המציאו את המסמכים המבוקשים, הגם שבנקל היה ניתן להמציאם, ובסופו של דבר המשיבה הודיעה למבקש ולעו"ד בן חיים, במכתבה מיום 20.12.2018, על דחייתה של הבקשה לביטול הודעת הקנס והסבתה על שמו של עו"ד בן חיים ועל דחייתה של הבקשה להישפט.

בנסיבות העניין, התנהלותם של המבקש ועו"ד בן חיים והתעלמותם מפניותיה של המשיבה להמצאת מסמכים על מנת שיהיה ניתן לערוך בחינה עניינית של בקשתם לביטול הדו"ח והסבתו על שמו של עו"ד בן חיים, עולה לכדי מחדל.

9. המבקש טען שהיה מקום להתייחס לבקשה שהועלתה במכתבו של בא כוחו, מיום 14.11.2017, להישפט על העבירה, אך אין בידי לקבל את הטענה בשים לב לנסיבות העניין ולדין הרלבנטי.

בפנייה הנ"ל הועלתה בקשה לבטל את הודעת הקנס ובד בבד הועלתה בקשה להישפט על העבירה. בסעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי נקבע כדלקמן-

"(א) מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:

(1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27ב לפקודת התעבורה - אם הגיש לתובע את הבקשה לביטול בתוך תשעים ימים מיום ההמצאה; החלטת התובע בבקשה לפי פסקה זו סופית, ואולם רשאי הנקנס להודיע על רצונו להישפט;

(2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה. מי שהגיש בקשה לביטול כאמור בפסקה (1) לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בפסקה (2), אלא תוך שלושים ימים מיום המצאת ההודעה על החלטת התובע בעניין הביטול" (הדגשות לא במקור- מ.ה.).

- יוצא אפוא שלפני המבקש עמדה אחת משתי האפשרויות הבאות- להגיש בקשה לביטול הודעת הקנס, ולחילופין להגיש בקשה בתוך 90 יום מהמועד שהומצאה לו הודעת הקנס שיש ברצונו להישפט על העבירה.
- המחוקק מצא לנכון להטעים בסעיף הנ"ל שמי שהגיש בקשה לביטול הדו"ח כאמור בסעיף 229(א)(1) לחוק הנ"ל לא יהיה רשאי להודיע על רצונו להישפט כאמור בסעיף 229(א)(2) לחוק, אלא בתוך 30 יום ממועד המצאת ההודעה על דחיית הבקשה בעניין ביטול הודעת הקנס.
- "הנה כי כן, מקום בו המבקש ביקש תחילה לבטל את הקנס - מגבלת הזמנים המאפשרת להגיש בקשה להישפט תוך 90 יום איננה חלה בעניינו, ויחול ההסדר הקבוע בסעיף 229(א)(2) לחסד"פ. לפיכך ככל שהבקשה לביטול הקנס נדחת, רשאי מקבל הקנס להגיש בקשה להישפט, וזאת תוך 30 יום מיום שהומצאה לו הודעת הדחייה. הוראות החוק בעניין זה ברורות".
- רע"פ 101/16 איחסאן שנאווי נ' מדינת ישראל, 27.01.2016 (הדגשה לא במקור- מ.ה.).
10. הודעתה של המשיבה על דחיית הבקשה לביטול הודעת הקנס הוצאה ביום 20.12.2018 ואין מחלוקת שההודעה התקבלה אצל המבקש ובא כוחו (סעיף 4 לבקשה; על ההודעה שצורפה כנספח ג' לבקשה צוין 2.1.2019 ויש להניח שזהו מועד קבלתה), אך לא הועלתה טענה שהמבקש ביקש להישפט בתוך 30 יום ממועד המצאת ההודעה הנ"ל (או בחלוף המועד), כמתחייב מחיקוק הנ"ל.
11. ראוי לציין שבהודעתה של המבקשת, מיום 20.12.2018, על דחיית הבקשה בעניין ביטול הודעת הקנס נפל פגם מכיוון שבנוסף לדחיית הבקשה לביטול הדו"ח בעניינו של המבקש והסבתו על שמו של בא כוחו, נציגה מצאו לנכון להודיע על דחיית הבקשה להישפט, וסבורני שבעניין זה המשיבה לא ערכה את האבחנה שהתבקשה בין עניינו של המבקש לבין עניינו של עו"ד בן חיים. למבקש עמדה הזכות להגיש בקשה להישפט בתוך 30 יום ממועד קבלת ההודעה האמורה, בעוד שזכות דומה לא עמדה לעו"ד בן חיים בשים לב לכך שהדו"ח לא הוסב על שמו.
- עם זאת, מכיוון שההודעה נשלחה גם לעו"ד בן חיים הדעת נותנת שהזכויות שהוקנו למרשו על פי הדין היו ידועות לו.
12. בהעדר התייחסות מטעמו של המבקש לפניות המשיבה, ומכיוון שלא הגיש בקשה להישפט בתוך 30 יום ממועד קבלת הודעת המשיבה על דחיית הבקשה לביטול הודעת הקנס (ואף לא הגיש בקשה להישפט בחלוף המועד שנקבע בדין), המשיבה נקטה בפעולות על פי הסמכות המוקנית לה בפקודת המסים (גבייה), הטילה עיקול על חשבונו וגבתה את הקנס.
13. המבקש מיקד את טענתו בהליך זה בכך שהמבקשת לא התייחסה לבקשתו להישפט, שהועלתה במכתבו של עו"ד בן חיים מיום 14.11.2017, אלא שבקשתו נעשתה בד בבד עם הבקשה לביטול הודעת הקנס ולפי הוראת החיקוק הנ"ל הוא לא היה רשאי להודיע על רצונו להישפט אלא בתוך 30 יום ממועד קבלת הודעתה של המשיבה על דחיית הבקשה לביטול הודעת הקנס, וזאת, כאמור, לא נעשה.
14. מהמקובץ לעיל ראיתי לנכון לדחות את הבקשה.
15. המזכירות תודיע לצדדים ותסגור את התיק ברישומיה.
- ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.